

JELENA CEROVEČKI

JELENA CEROVEČKI

Jedna od najstarijih članica Saveza gluhih i nagluhih grada Zagreba nedvojbeno je 88-godišnja Jelena Cerovečki. Rođena je u Slavanskom Brodu 20. srpnja 1920. godine. Redovita je u dolaženju na druženja umirovljenika koja se održavaju svakog utorka u tjednu. Veoma je popularna među članovima. S njom je za naš list "Ukratko..." razgovarao član redakcije.

"Ukratko...": Drago nam je što si pristala razgovarati o svom životu i drugim stvarima. To će sigurno zanimati sve članove – mlade i stare. Kako si izgubila sluh?

Jelena: Još kao mala beba (u dobi od 6 mjeseci) oboljela sam od meningitisa i izgubila sam sluh. Po pričanju mojih krasnih i brižnih roditelja bila sam teško bolesna.

"Ukratko...": Jesi li imala lijepo djetinjstvo? I bezbrižno?

Jelena: O da, baš tako! Djetinjstvo mi je bilo bezbrižno i lijepo. Bili smo veliki siromasi, kao i većina ljudi oko nas u ono vrijeme.

"Ukratko...": Usprkos siromaštvu, vjerujemo da si išla u školu. Ako jesi, kako i kada si pošla u školu?

Jelena: Bilo je grdних problema oko mog školovanja zbog pomanjkanja novčanih sredstava. Pomagali su mi neki moji rođaci, a najviše moja draga baka s očeve strane. Imala sam devet godina kada sam poslana u "Zavod za odgoj gluhoonijeme djece", sada "Slava Raškaj", u Zagrebu, Ilica 83.

"Ukratko...": Vjerojatno je za tebe ovo bio velik događaj u životu. Kako si se tom prilikom osjećala?

Jelena: Da. To mi je bio golem događaj, odvojila sam se od svojih dragih roditelja. Bila sam sama, osjećala se kao da sam sasvim napuštena - i bilo mi je teško.

"Ukratko...": Prevladala si teško razdoblje zar ne?

Jelena: S vremenom sam svladala to teško vrijeme, privikavala sam se na novu, drugačiju okolinu. Poslije mi je bilo lakše, stekla sam nove prijatelje u školi.

"Ukratko...": Da li se možda sjećaš s kojima od njih si išla u školu?

Jelena: Da pomalo se sjećam, ali maglovito. Radivoj Bjelac, Bosanac i . . . više se ne sjećam, ta ipak imam puno godina na svojim leđima. Mnogih stvari se ne sjećam.

"Ukratko...": Što je bilo poslije školovanja i koliko razreda si završila?

Jelena: Završila sam 6 razreda osnovne škole. Nakon toga poslana sam u Osijek na naukovanje za krojačicu. Zbog siromaštva završila sam naukovanje za 2-3 mjeseca umjesto 2 godine.

"Ukratko...": Zaista je žalosno i tužno! Poslije toga vjerojatno si se udala ili . . . ?

Jelena: Tako je, udala sam se davne 1942. godine. Moj muž bio je veoma dobar, umro je prije više godina, pokoj mu duši...

"Ukratko...": Koliko mi je poznato, ti imaš djece, samo ne znam koliko?

Jelena: Imala sam troje djece, jedno je kao mala beba umrlo od teške bolesti. Sada imam dvoje živuće djece, kćerku i sina.

"Ukratko...": Živiš li s djecom ili si sama ili . . . ?

Jelena: Živim sa sinom, koji ima 55 godina. Imam i unučad. Sin se brine za mene a i njegova djeca, odnosno moja unučad. Jako su dobri prema meni. Veoma sam sretna.

"Ukratko...": Kakvo stambeno rješenje imaš?

Jelena: Mi živimo u trosobnom stanu, imam svoju sobu, moji se brinu za mene u svemu. Moj pokojni suprug je dobio stan od poduzeća "Janko Gredelj" gdje je dugi niz godina radio kao stolar.

"Ukratko...": Članica si našeg Saveza gluhih i nagluhih grada Zagreba. Zanima nas otkada?

Jelena: Od 1951. godine. Redovito sam plaćala članarinu iako mi je bilo nekada teško platiti jer sam bila kućanica, samo moj suprug je radio, nije imao veliku plaću, a imali smo dvoje djece koje je trebalo uzdržavati i školovati.

"Ukratko...": Dakle, naša si članica punih 57 godina, to je rekord. Dolaziš li u naš klub?

Jelena: Otkada sam ostala udovica redovito dolazim na druženje umirovljenika i to kao vojnkinja. Ha, ha, ha!

"Ukratko...": Imaš li kakav prihod? Mirovina ili nešto drugo?

Jelena: Imam obiteljsku mirovinu po pokojnom suprugu, nije baš velika ali djeca mi uveliko pomažu. Drugih prihoda uopće nemam.

"Ukratko...": Kako ti uspijevaš dolaziti u klub, koristiš li se javnim prijevozom, što je malo teže za tvoje godine?

Jelena: Moji me gotovo uvijek dovezu kolima u klub i opet kasnije nazad doma. To čini moj sin ili ponekad unuk ili unuka. Da nema toga, mislim da ne bih tako uvijek dolazila ili uopće ne bih išla u klub. Noge su mi dosta slabe.

"Ukratko...": Da li si imala kakove aktivnosti ili obveze u klubu?

Jelena: Nikada nisam bila članica nekih upravnih tijela. U "mlađim" danima pomagala sam oko organiziranja raznih svečanosti (maskenbal, novogodišnja zabava i drugo). Radila sam na pripremanju hrane i slično za goste. Kuhala i pospremala sam. To sam uvijek radila s velikim zadovoljstvom.

"Ukratko...": Dobivaš li kakovu pomoć u hrani i nešto drugo od raznih organizacija?

Jelena: Dobivam redovito nešto hrane i potrepština za higijenu od Caritasa i Saveza gluhih i

nagluhih grada Zagreba. Na tome sam veoma zahvalna.

"Ukratko...": Hvala Ti na ugodnom razgovoru. Poruka za naše čitatelje?

Jelena: Ne znam što da kažem za članove, ali svakako želim dobro svim članovima i da cijene postojanje kluba za nas. To je jako važno. Pozdravljam sve!

"Ukratko...": Naši ti isto žele sve dobro, dug život i zdravlje. Hvala!

A. B.

JELENA CEROVEČKI SA UMIROVLJENICOM
MARIJOM PARIS

SAVJETI ČITAČIMA S USANA

Prije nekoliko desetaka godina "Naš glas", (nekadašnje glasilo za gluhe u propaloj Jugoslaviji), objavio je slijedeće savjete, posuđene iz strane štampe ("Silent Worker"). Kako u međuvremenu uza sav napredak defektologije i surdologije nije došlo do bitnijeg napretka u učenju plemenite vještine čitanja s usana, držimo da će biti korisno da iste savjete ponovno objavimo.

1. Peri zube svakog dana. Ako ne možeš razumjeti govornika barem ćeš izgledati budalasto na jedan prijatan, zdrav način.
2. Nikad ne odgovaraj određeno "da" ili "ne". Šanse su protiv tebe. Što će biti ako neki tip zatraži od tebe pozajmicu, a ti kažeš "da"; ili ako neka zgodna predstavnica ljepšeg spola predloži izlazak (što je inače malo vjerojatno), a ti kažeš "ne"... ("U redu", zapitat ćeš, "što onda da odgovorim?" A što mi znamo, pitanje je upravljeno tebi, a ne nama!")
3. Budi optimist. Ne možeš razumjeti svakoga. Budi sretan ako razumiješ bar nekoga. Ako ni to, nemoj očajavati. Zapamti: ni Rim nije sagrađen s pomoću čitanja s usana!
4. Proučavaj i nastoji upoznati izraze svog lica. Nauči kako ćeš skupljati obrve, žmiriti očima, istezati vrat i uopće izgledati zainteresiran. Kad govornik zapazi da si "zainteresiran", on će rijetko kada stati da bi ti postavio neko pitanje, jer će biti previše zauzet pričanjem o sebi.
5. Na kraju, budi iskren i pošten. Kad si konačno uhvaćen u zamku pa vidiš po govornikovu pogledu punom očekivanja da treba nešto reći, budi pošten i priznaj: "Znate, ja možda nisam baš najbolji čitač s usana na svijetu, ali eto, trudim se..."

HUMOR

LAV I SVIRAČ

Jedan je mladić svirao frulu tako lijepo da su se divlje životinje okupljale oko njega i očarane ga slušale.

Nakon nekog vremena došao je i lav. Približio se sviraču i - pojeo ga!

"Zašto si to učinio?" - zapitao ga udav. "A tako je lijepo svirao!"

Lav stavi šapu iza uha: "Što kažeš?"

ZAŠTO SLIJEPI NOSE CRNE NAOČALE?

Uvijek mi se izgleda besmislenim što slijepi nose crne naočale. To je isto kao kad bi gluhi išli okolo sa čepovima u ušima.